

durant els 30 dies primers no solament l'invàlid no cobreix despeses, sinó que té un dèficit de 250 pessetes.

Aquest problema de la substitució el sentim, més vivament els metges rurals que els de la capital i viles importants, car no tan sols estem els metges rurals més isolats, fins a l'extrem de què segons quins siguin els mitjans de comunicació la substitució pels companys veïns es fa impossible fins amb la millor voluntat, sinó que a Barcelona i altres ciutats als metges no els hi manca mai un company amic que s'encarregui de la feina sense despesa per part de l'invàlid ja que en darrer terme cobrarà del client i no del company, cosa que no succeeix en el medi rural on el metge cobra tot el més sovint per trimestres i en canvi ha de bestreure el sou i la despesa del substitut i viure ell i els seus, mentre espera el cobrament de la conducta o de la contracta, cosa no ben senzilla quan el metge està malalt o impedit i aquestes concauses el situen en ben pitjors condicions.

Altrament, una bona part de malalties i algunes d'elles no de les menys greus, no duren ja més dels 30 dies i no és just que el que s'hi troba estigui durant el dit termini deseparat. Al nostre partit havem patit l'angúnia de veure morir pobríssim, sense més ajut que el dels companys, un metge jove al qual una tuberculosi fulminant se n'emportà en 25 dies i aquest home tenia subscrits dos o tres grups de la Mutual; però, hi ha encara la possibilitat de què a l'invàlid li sigui necessari l'internament en una clínica o sanatori amb motiu d'una intervenció d'urgència (hèrnia extrangulada, apendicitis) o d'un tractament mèdic o ésser-li necessària una cura d'aigües o un accident cada dia més freqüents, i suposant que per ésser metge no li cobrin més que el sojorn, el seu estat econòmic pren un caire veritablement catastròfic amb més motiu, si es té en compte que la majoria dels metges no tenim gaires reserves monetàries, ja sigui perquè els guanys siguin molt justos o per especial idiosincràsia nostra. Crec que això que acabo d'exposar és de tan fàcil demostració que no admet dubte i està en la consciència de tots i tant ho crec, que sense que pugui dir on, ni amb quin motiu, ja fa temps vaig assabentar-me de què un grup de companys havien pensat en aquesta qüestió a resoldre i fins havien proposat una so-

lució a base d'una germandat o associació exclusiva per als mutualistes amb el sol fi d'abonar únicament els subsidis dels 30 primers dies.

Aquesta solució té l'avantatge de què no cal variar per a res els estatuts de la Mutual, condició que s'hauria de procurar que tingués la que es donés al problema que m'ocupa, qualsevulla que fos. L'estudi de la solució a base de germandat m'ha portat a fer una petita enquesta per a saber les germandats de poble (sense cap caire mercantil) quines quotes cobraven i quins subsidis feien efectius en cas de malaltia o accident; aquestes germandats pel fet de què no hi ha lucre per als dirigents, vist que ningú, exceptuat el cobrador, percep ni un cèntim, i per la forma de governar-se, s'assemblen molt a allò que ens convidria més a nosaltres. Resulta d'aquesta lleugera investigació que sis germandats que conec, dues, pagant els socis una pesseta i deu cèntims cada mes i una altra amb només 75 cèntims també mensual, abonen als associats llurs, una vegada transcorreguts els cinc primers dies de malaltia, dues pessetes diàries durant un lapse de temps que oscilla entre el 60 i els 90 dies i a més d'això, si el metge de capçalera ho creu necessari, proporcionen una vetlla o guàrdia nocturna de monges o altres dones, que costa quatre pessetes diàries fornides per la germandat durant un període que no és fix, però que, moltes vegades, rebassa els quaranta i fins els seixanta dies i d'aquestes germandats la que compta amb més socis en té 568 i és precisament la que cobra 75 cèntims de quota mensual i paga dues pessetes diàries fins als 90 dies; una altra germandat recapta 1 pesseta cada mes i no dóna vetlla, però, solament amb 124 socis, abona cinc pessetes diàries fins a 90 dies; dues d'altres, amb 50 cèntims de quota, abonen en cas de malaltia 1'50 pessetes durant 60 dies i ni una ni altra arriben a reunir 100 socis.

De les societats de caràcter mercantil, les que actuen per aquesta Sagarra on resideixo recapten una quota de 1'10 pessetes, i paguen 3 pessetes diàries durant 60 dies en cas de medicina i 2 durant el mateix termini en cas de cirurgia; no aclareixo aquests conceptes perquè tots els metges ja saben el que signifiquen aquests termes convencionals.

Aquestes dades indiquen que el desembors que correspondria en el nostre cas, pagant una quota